

[Arne Melchior]

grundloven, og hun pegede på grundlovens § 75, stk. 1, om, at enhver arbejdsduelig borger skal have mulighed for arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse. Og så sagde hun, at det skulle højre side af salen interessere sig noget mere for. Det er ikke bare en påstand, det er en ubevislig påstand, og det er ikke bare en ubevislig påstand, det er en usandfærdig påstand at hævde, at højre side af salen interesserer sig mindre for dette problem end venstre side af salen. Det passer simpelt hen ikke. At vi hver har vore løsningsmodeller til det, er rigtigt, men at påstå, at højre side af salen er mere ligeglad end venstre side af salen, skulle dog bringe fru Lilli Gyldenkilde i tanker om, hvem det er, der regerer i Danmark. Derfor total, og jeg vil tillade mig undtagelsesvis at sige: hånlige afvisning af den fjollede insinuation.

Der er i grundloven ikke alene denne § 75, som fru Lilli Gyldenkilde nævnte, der er også § 78 om organisationsfrihed. Og dér kommer det modgående hensyn ind, hensynet til, at disse grundlovsparagraffer – nu ved jeg, hvor svært det er at fægte juridisk, domstolsmæssigt med grundloven – dog skal være en realitet ikke bare på grundlovsdagen, men året igennem. Ved CDs gruppes overvejelser om denne sag har vi skullet prioritere disse to hensyn i forhold til hinanden, og vi har, skønt vi normalt ikke er principryttere, fundet det afgørende nødvendigt, at disse principper hævdes, og at de øvrige forhold indrettes i overensstemmelse med disse principper. Vi er overbeviste om, at når der er tilstrækkelig tid, til loven skal træde i kraft, så er det kun en viljessag at gøre det, og det kan alle medvirke til, og det vil vi medvirke til. Ingen tvivl om den sag.

Derfor kan vi naturligvis også stemme for ændringsforslaget, som er en forbedring af det oprindelige forslag, netop, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, en udvidelse, men netop en udvidelse, der beviser over for LO og fagbevægelsen, at det ikke er deres interesser, man vil skade. CD finder en stærk fagbevægelse både legitim og ønskelig, og udvidelsen af lovforslaget gennem denne ændring vil endnu klarere end før bevise, at det ikke drejer sig om at spænde ben for LO eller den danske fagbevægelse.

Så skal jeg til slut kommentere valgtruslen; det var særlig hr. Voigt, men også andre har været inde på, hvor alvorligt man nu

skal tage statsministeren. Han er jo kommet hjem, så det kan han selv få lejlighed til, eventuelt gennem arbejdsministeren, at sige sin mening om. Jeg vil gerne sige CDs mening:

Vi går ved støtte til dette lovforslag ind for nogle helt overordnede, meget vigtige principper og rettigheder for borgerne i dette land. Så længe det gælder om at gøre dette, er vi med. Hvis der skal være dagsordensstorm den 3. juni, så drejer det sig ikke mere om at hævde principper, så drejer det sig om at lave pjankede parlamentariske aktioner. Det kan vi ikke deltage i.

Vi har indgået et forlig med regeringen. Vi har indgået det hovedsagelig, som overskrift sagt, for at skabe størst mulig stabilitet og arbejdsro for borgerne, for familierne, for erhvervslivet, for os alle sammen. Men statsministeren og regeringen er sandelig gået på forlig med samme intention. Derfor er det fuldt så meget regeringens pligt ikke på en i forhold til disse formål helt underordnet sag at kaste landet ud i det modsatte af stabilitet. Derfor har jeg den fulde tillid til, at det, der har fået regeringen til at forhandle sig frem til det gode forlig, der blev indgået forleden dag, kaster man selvfølgelig ikke omkuld på en eller anden betydelig mindre væsentlig ting.

Derfor er jeg sådan set enig med hr. Voigt i, at vi skal stemme i denne sag efter vor overbevisning og ikke ud fra, hvorvidt der kommer valg eller ej. Hvis nogen skulle tage ansvaret for at skabe destabilitet i samfundet på denne sag, så er det ansvar naturligvis hos dem, der udskriver valget, som jeg i øvrigt meget gerne tager, hvis det må gå på denne sag. I øvrigt har hverken vi eller nogen andre indflydelse på, hvornår valget kommer. Det har alene socialdemokratiet og statsministeren – og til lykke med det!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne over for hr. Arne Melchior fastholde den påstand, at jeg finder, der er langt, langt vigtigere ting, vi burde have taget os til. Her tænker jeg ikke mindst på, at man har lagt en beskæftigelsesplan i ruiner, man har puttet den langt ned i skuffen. I stedet for skal vi bruge tid og kræfter, og hvad ved jeg, og stå og håne hinanden i sådan en sag.